

בוצינָא דקְרִידִינוֹתָא, קַיִםָא גו טְמִירֵין, וּסְלִקָא וְנַחֲתָא. מֵאַן
הַיְדָעַ רְזָא הַחֲמַתָּא, יִבְיל לְאַדְבָקָא וְלִמְיַעַבָד
מְשַׁחְתִּין בְּכֶלֶה סְטְרֵין, עַד הַיְדָעַ בְּרוֹזִין עַילָאִין, בְּרוֹזִין
דְמָאֵרִיה, בְּרוֹזִין דְחַכְמָתָא, בְּגִין לְמַנְדָע וְלְאַדְבָקָא. מֵאַן
הַיְדָעַ וְאַסְתָּפֵל, זְבָאַה חֹולְקִיה בְּהָאִי עַלְמָא וּבְעַלְמָא דְאַתִּי.
בְּגִין דְהָא בְּלָלָא דָא, יִתְקֹן רְגָלוֹי דְבָר נְשָׁה, לְעַלְלָא
בְּפְרִגְנוֹדָא, וּלְמִיחָךְ בְּאוֹרָח מִישָׁר, זְבָאַה אַיְהוּ בְּעַלְמָא דִין,
זְבָאַה אַיְהוּ בְּעַלְמָא דְאַתִּי. עַד בָּאַן קוֹ הַמְּדָה.

פרק כ ב' תצא

(דברים כא) ב' תצא למלחמה על איביך. רבינו שמעון פותח,
(הושע ח) זנה ישראל טוב אויב ירדפו. מי זנה
ישראאל טוב, דא יצאר הטוב, דשלמה מלכא קרייה טוב.
הבתיב, (קהלת ד) טוב יולד מסבון וחכם. אויב ירדפו, דא יצאר
הרע, דאייה שנאייה דבר נש, דשלמה מלכא קרייה שונאי.
דסגייאין שמחן אית ליה, הבתיב, (משל כי) אם רעב שנאך
האכילתו לחם. ודרה היא אוריתא קדיישא. במא דאת אמר,
(שם ט) לכו ללחמו בלחמי.

ועל דא בעי בר נש לשׂוואה מלין דאוריתא עליה, בְגִין
דיהא תבירא ביה, דלית ליה קטרינה לייצר הרע, בר
מלין דאוריתא. ועל דא בתיב, (דברים ט) והיו הרברים האלה
אשר אנבי מצוקה הימים על לבך. על תרי יציריך.

אמָר לֵיה רַבִּי יְהוֹדָה, יִצְרֶר הַטּוֹב מַאי בְּעֵי מְלִין דָאָרוּיִתָּא.
אמָר לֵיה, יִצְרֶר הַטּוֹב אַתְעַטָּר בָּהּוּ, וַיִּצְרֶר הַרְעָ אַתְבְּגַע
בָּהּוּ.

וְעַל דָא בִי תִזְא לְמַלְחָמָה עַל אַיְבָיךְ דָא אַיְהוּ יִצְרֶר הַרְעָ.
דָאָנוּ צְרִיכֵין לְמַיְפָק לְקַבְּלָה בְמְלִין דָאָרוּיִתָּא,
וְלַקְטָרְגָא לֵיה, וּבְרִין יַתְמִסְרָ בִידָא דְבָר נְשׁ. בְמָה דָאָתָמָר,
וְנִתְנוּ הֵי אֱלֹהִיךְ בִינְךְ וְשִׁבְיתָ שְׁבִיוֹ.

אמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, וְעַל דָא, וְעַל דָא, (משל לו) תַחַת עֲבָד
בִי יִמְלֹךְ וְנִבְלָל בִי יִשְׁבַּע לְחַם. דָהָא יִצְרֶר הַטּוֹב
אַשְׁתָּבָא בִידִיה, וְאַיְהוּ מֶלֶךְ עַלְיהָ.

אַשְׁתָּיפָת תָאָר, דָא הֵיא נְשִׁמְתָא. כְּדָבָר אַחֲר, (שם לא) אַשְׁתָּ
יַרְאַת הֵי הֵיא תַתְהַלֵּל. דָהָא בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא, אַיְנוֹן
סִיעַן וּמְנִהִיגַין דְגַשְׁמַתִּין, וְאַיְנוֹן סִיעַן וּמְנִהִיגַין דִיְצַר הַרְעָ,
אַיְנוֹן בְקַטְרָגָא תְדִירָא, מְקַטְרָגָן אַלְיָן בְּאַלְיָן, וְכָל שִׁיבְּפִין
דְגַוְפָא בְצָעָרָא בֵינְיִהְיוֹן, בֵין נְשִׁמְתָא וּבֵין יִצְרֶר הַרְעָ.

וְהַבָּאָתָה אֶל תָוֹךְ בִּיתְךְ, דְאַתְתְּרַבָּת מַתְפָן. (שם לו) וְשִׁפְחָה
בִי תִירְשׁ גְּבָרָתָה. וּכְבָר אָוְקִימָנָא מְלִין. וְגַלְחָה
אֶת רַאֲשָׁה וְעַשְׂתָה אֶת צְפָרְגִּיהָ, וְתַדְבֵּי מַהְהֹ�וּ זָהָמָא
דְאַטְיַיל בָּה נְחַשָּׁ.

וְהַסִּירָה אֶת שְׁמַלָּת שְׁבִיה, מְאַיְנוֹן בְּסֹו דְמַסְאָבָא וּזְגִינַין
בִּישִׁין מְחוֹבָא דְעַגְלָא. דָהָא בְקַדְמִיתָא הֵוֵא לְהֹזָה
לְבּוֹשִׁי קּוֹדְשָׁא, דְקַבְּילָו בְטִוָּרָא דְסִינִי. וּכְדָעַבְדוּ יְתָעַגְלָא,

אַעֲדָוּ מִנְיִיחוּ אֵינֻן לְבוֹשֵׁי יִקְרָר, דְּבָתִיב (שְׁמוֹת ל) וַיַּתְנַצְּלָו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדִים מִהָּרָחָר.

ובכתה את אָבִיה וְאֶת אָמָה יִרְחָה יִמְמִים, דָא הִיא יִרְחָא דָאַלְוָל, דִבְיה סְלִיק מִשָּׁה לְטוֹרָא, לְמַבְעֵי רְחָמִין קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין דִיְשְׁתְּבִיק לְיִשְׂרָאֵל עַל חֹבָא דְעַגְלָא. וּבְגִין דָא וּבְכִתָּה אֶת אָבִיה וְאֶת אָמָה יִרְחָה יִמְמִים, בְּגִין דְגָלִי עֲרִיִּיתָא דְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְעֲרִיִּיתָא דְאוּרִיִּיתָא. בְּדָבָר אַחֲרָה, (וַיָּקֹרְא אֵלָיו) עֲרוֹת אָבִיךְ וְעֲרוֹת אָמָךְ לֹא תַגְלִה. וּעַל דָא אָמָר, (תְּהִלִּים קִיט) פְלִגִּי מִים יִרְדוּ עַינִי עַל לֹא שְׁמָרוּ תּוֹרַתְךָ.

וְהוּא יִשְׂרָאֵל רְחִיקִין מִמְלָכָא כֹל הַהוּא זְמָנָא, עַד יוֹמָא דְכְפֹורִי, דְגָחִית מִשָּׁה מִן טוֹרָא, וְהוּא יִשְׂרָאֵל בְּתַעֲנִיתָא בְלַהֲוָא יוֹמָא. וּבְרִין אַתְדַבְקָה מִלְבָא בְמַטְרוֹנִיתָא. בְּדָבָר אַחֲרָה, (דברים כא) וְאַחֲרָה בֵן תְּבֹוא אֱלֹהִים וּבְעַלְתָה וְהִתְהַלֵּךְ לְאַשָּׁה.

וְגַזְוּ קִיְמָא עַם קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְלֹא יִפְלַחּוּן עוֹד פּוֹלְחָן נּוֹכְרָה. בְּדָבָר אַחֲרָה (שְׁמוֹת לד) הַגָּה אָנְכִי פּוֹרָת בְּרִית גָּגֶד בְלַעַמְךָ וְגַנוּ. וּבְכִתָּבְתְּפִזְן, (שם) אֱלֹהִי מִסְבָּה לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ. וּעַל דָא וּמַכְרֵר לֹא תִמְכְרֵנָה בְכֶסֶף, לֹא תְשַׁקֵּר בְגַשְׁמָתָה, בְגִין דְחַלֵּן דְכֶסֶף. בְּדָבָר אַחֲרָה, (שְׁמוֹת כ) לֹא תַעֲשֵׂן אֲתִי אֱלֹהִי בְכֶסֶף וְאֱלֹהִי זָהָב לֹא תַעֲשֶׂו לְכֶם.

וּבְאַין אֵינֻן יִשְׂרָאֵל, דְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא גַזְרָה עַלְיהָן

תְּעִנִיתָא בַּיּוֹם אֶל-דֵין. דְבַתִּיב, (וַיָּקֹרֶא כָּא) בַּי בְּלַהֲנֶפֶשׁ
אֲשֶׁר לֹא תִּעֲנֶה בְּעַצְם הַיּוֹם הַזֶּה וְגַבְרַתָּה מַעֲמִיקָה. בְּגַין
דִּינְתְּבִפְרָר לְהֻזָן בְּלַחֲזֵבְיָהּן. דְבַתִּיב, (שם טז) בַּי בְּיּוֹם הַזֶּה יִבְפְּרָר
עֲלֵיכֶם לְטָהָר אֲתֶכֶם מִפְלָל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנֵי ה' תְּטָהָרוּ. עד
כָּאן.

מִדְרָשׁ הַגְּעֻלָּם

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, נֶפֶשׁ א, הַהִיא מִשְׁפָעָה דִיסּוֹדָה עַלְלָא, כֵד
אֲיַהִי חַבָת, אֲשֶׁר דְלִיעַלָא שְׁלַטָא עַלְיה. זִינָא בְזִינִיה.
וּבְנוֹפָא שְׁלַטָא אֲשֶׁר דְלִרְע. וּשְׁלַמָא עַל בְּלַי יִשְׂרָאֵל.
וּמְאוֹן דָאָמַר, דְמְאוֹן דְאַזְוֵיל מְהֹאי עַלְמָא בְלָא בְגַין, דְאַתִי
זִימָנָא אַחֲרִיתִי לְעַלְמָא הַדִּין, אָמַר קְשׁוֹט.

וְעוֹד. אַיִנוֹ חַיְבֵיא דְשָׁאטוֹן בְּאוֹירָא, עַד דְמְרַצְיוֹ חַזְבִּיְהוֹ,
וּבְתַר נְבָנִים פָעֵם שְׁנִיה בְגֹוף, בְּדִי לְצַרְפָ אַתָו, וְאַם
יַצְדָק, שּׁוֹב אַיִנוֹ נְבָנָס פָעֵם אַחֲרָת. וְאַם לָאו, פָעֵם שְׁלִישִית.
שְׁנָאָמַר, (איוב לא) הַז בְּלַאֲלָה יִפְעַל אֶל פְעָמִים שְׁלֹושׁ עַם גָּבָר.
וְאַם חַס וּשְׁלוֹום לֹא יַצְדָק בְּאֶלְוֹ הַשְּׁלֵשָה פְעָמִים, שּׁוֹב אַיִן
לוֹ תְקֹנָה, וּזְהוּ הַפְרָתָת תְפִרָת. וְעַל דָא בְעֵי בָר נְשׁ לְאַזְדְּהָרָא
בְגַנְפֵשִׁיה, דִילְמָא אַתָא זִימָנָא אַחֲרָא.

וְאֵית לְנָא רְאֵיה מְנַדְבָ וְאַבְיָהוֹא, בְּדַבְתִּיבְגָּנָא, דְמִירָתוֹ פְלִגִי,
נוֹפָא הָוו בְגַין דְלָא אַנְסִיבוֹ. וְעוֹד אֵית לְנָא סְמָחָה,
מְעַנְיָן יְבָמָה יָבָא עַלְיה. בְגַין דְלָא יִשְׁתַרְשׁ וּרְעֵיה, וְלֹא
יַצְטְרִיךְ לְמִיתִי זִימָנָא אַחֲרָא בְגֹוף. וְתוּ אַזְלִיפְנָא מְאוֹנָן,

דָאַמֵר הַכְתּוֹב בִּיהְ, (בראשית לח) לְבָלְתִי גַּתֵּן וְרֹעֶל אֲחִיו. וְעוֹד רְאֵיהָ אַחֲרָא, (רות ד) יָלֵד בָּנוֹ לְגַעֲמִי. וּבֵי לְגַעֲמִי יָלֵד, וְהַלֵּא רֹות יָלַדְתָּנוּ. אֶלָּא לְלִימָד, שְׂזָה עֹובֵד הוּא הִיא מְחַלּוֹן, וְמִית בְּלָא בְּנֵינוֹ.

וּבְגִין כֵּה תְּחִמֵי, בָּר נְשֵׁ צָדִיק וְרֹעֶל. דִילְמָא זִימְנָא אַחֲרִיתִי אַתָּא לְעַלְמָא, וְלֹא הָוֶה זְבָאי פֶל בָּךְ, וְמַת בְּעֵנֵינוֹ זֶה, וּכְדוֹ הַשְׁקָא בְּדַעַל לְהָאֵי עַלְמָא, מְגַנֵּה חֹזֵבִיהָ, וְהַדִּין הוּא צָדִיק וְרֹעֶל.

וְכָמוֹ בָּן רְשָׁע וְטוֹב לוֹ. דִילְמָא אַתָּא זִימְנָא אַחֲרָא, וְמַת בְּלָא בְּנֵינוֹ, וְהָוֶה זְבָאי וְלֹא גָמָור, וְהַשְׁתָּא מְשֻׁלָם לֵיהֶ מִזְבְּחָתֵיהָ בְּעַלְמָא דִין. וְדֹא הוּא (הושע יד) בַּי יִשְׂרָאֵל דָרְכֵי הָצְדִיקִים יָלְכוּ בָם.

וְהָא דָאַמְרָן (דברים כה) בַּי יִשְׁבּוּ אֶחָדִים יְחִידָוָו. רַבִּי יְצָחָק אָמַר, בַּי יִשְׁבּוּ אֶחָדִים, שִׁיבְירָוּ בְלֵבָם שְׁהָם אֶחָדִים. בְמַהְבר אַחֲרָ, (תהלים כט) וַיַּשֵּׁב הָיָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם. בַמָּה דָאַשְׁתָמֹדָעָן דְהָוָא מֶלֶכָא עַל כּוֹלָא.

וְמַת אַחֲרָ מִהָם וּבֵן אֵין לוֹ, הָא אָמַר הוּא לֵיהֶ בְּנֵין, לֹא אַצְטְרִיךְ. רַבִּי תְּנַחּוּם אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, יְבָמָה יִבְאָ עַלְיהָ, לִמְאֵי אַצְטְרִיךְ. דְלֹא לְאַמְעוֹתִי מִדְמִוּנָא דְכַלְיל בְּלֵדְמִוּנָן. רַבִּי יְצָחָק פָּתָח, (קהלת ד) יְשֵׁא אַחֲרָ וְאֵין שְׁנֵי גָם בֵן וְאֵחָ אֵין לוֹ. יְשֵׁא אַחֲרָ, הַיּוֹא בָר נְשֵׁ דִינְתְּפַטְרָ מְעַלְמָא דִין. חַסְרָ מִן טַבְתָּא, דְהָוָא חָדָר, וְלִית לֵיהֶ זְבוֹתָא לְמַעַבְדָתָן.

דתניא, אמר רבי יצחק, האי מאן דאתפטר מן עלי' מא הדין ייחיד בלא תנין, איתמעיט ווישתייצי מדמיונא דכלייל כל דמיונין.

טוביים הטענים מן האחד. מי טעמא, משום דברתיב אשר יש להם שבר טוב בעמלם. אמר רבי יצחק, תא חוו, דברתיב קרא, (שם) כי אם יפלו האחד יקימ את חברו, בההוא דמיונא. ואילו האחד שיפול, ואין שני להקיםו. רבי יהודה שלח ליה לר' אבא, אמר, אתה דקיימתון קמי מאיריהון דמתניתין, מי טעמא יבמה יבא עליה להקים שם המתה, ולא באשה אחרת.

שלח ליה, (ירמיה ב) פר"ה למד מדבר באות נפשה שאפה רוח. איתרגיש רבי יהודה, ואמר, ודאי דא היא רזא דחכמתא, משמע דאמר שאפה רוח, רוח ממש.

ואילא הא בהאי האמר רבי יוסף דברתיב, (קהלת ח) ובעון ראיתי רשעים קברים ובאו. ובאו ממש. אמר רבי יצחק, ומתרפרש מלאה, בmai דברתיב באות נפשה דמשמע דאפיקו אroseה, ואפיקו בעולה אהין בתועלתא דהאי מלאה.

(דברים כה) וזה הבהיר הבכור אשר תלד יקום וכו'. מי טעמא הבכור, ולא השני ולא השלישי. אמר רבי יודן, הבכור והראשון על כל פנים של מות הוא, ודעתי יהו דתרויהון בזונא קדמאה בmitta.

תניא, אמר רבי יוסי, ועלתה יבמותו השערה אל הוקנים, האי מלה חוצפה אתחו. אמר רבי יהודה, חס ושלום דחוצפה הוא, אלא לאתחואה טיבו דבעיה לمعد עם מיתה, ואיתו לא בעי, ולפיכך עבדית לייה קלנא קמי כולה.

מאי קלנא עבדית לייה. דבתיב, וירקה בפנוי, להבלם בפני הכל, אשר לא יגנה את בית אחיו. וקרא כתיב, וירקה ואמרה בכחכו. במא דאת אמר, (במדבר יב) ואביה ירך ירך בפניה הלא תבלם.

רבי אבחו אמר ר' יוחנן, צחה וירקה רוקא, דמתחו לכו לא דאייה רוקא, ולא מים, ולא דאתפסי בעפרא. היהיא איתתא, דאתת לקמיה דרבנן שמעון, ורמת רוקא, וחזי בה דאכילת בההוא שעתא, ולא הויה מתחו רוקא, ולא אתעבידת ההוא יומא, ולברר אמלכו ואונדונו דא עם דא.

ומי עביד ר' שמעון הבן, והתנו כי אמלכו קודם דטאסטלק קמי דיננא יאות, ומדתשרי סיגיה קמי דיננא לא.

אמר רבי יהודה, שאני היהיא איתתא, דעד לא עבדו דא עם דא, אלא דארמית רוקא למחרוי, ולא הויה בשרא ואולו ואונדונו דא עם דא לברר.

וחילצה געלו, במא דאת אמר (הושע ח) חלוץ מהם. רבי יהודה אמר רבי חייא, כתיב, (שמות ג) אל תקרב הלם של

גַּעֲלֵיכְךָ מִעֵל רֶגֶלְךָ, וְכִי מִגְּעֵל מַטְהֵר אֶת הַמְּקוֹם, אוֹ מַטְמֵא
אֶת הַמְּקוֹם. אֲלֹא אָמַר רַبִּי אָבָא, מַלְפֵד שְׁצֹוָה לֹו הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא בָּדָרֶךְ כְּבוֹד לְהַתְּפֵרֶשׁ מֵאָשָׁתוֹ מִבְּלָיָנוּ.
בְּתִיבְנַעֲלֵיכָה, וּבְיוֹשָׁעַ בְּתִיבְנַעֲלֵה, שְׁלָא יַתְּפֵרֶשׁ מֵאָשָׁתוֹ
מִבְּלָיָנוּ, אֲלֹא לְעַתִּים מִזּוֹמְנִים.

בַּיְמָקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו. מִקְומֵי יִשְׁלַׁךְ בְּמִעֵלָה
גַּדְוָלָה מִשְׁאָר בְּגַנְיָא אָדָם, מַדְרָגָה הַגְּקָרָאת קֹדֶשׁ. וְעַל כֵּן
נִצְטוֹה לְהַתְּפֵרֶשׁ מֵאָשָׁתוֹ בָּדָרֶךְ נַעַל. אֲפָגָן נִמְיָה הָאֵי נַעַל
פְּרִישָׁות אֲשָׁה.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, צָרִיךְ הָאָדָם לְבִטּוֹחַ בְּקוֹנוֹ, וְלִיקַח אֲשָׁה,
וְלִהְזֹlid בְּגַנִּים, שְׁלָא יַלְךְ עֲרִירִי לְעוֹלָם הַבָּא. דְתַנָּן,
מַאי דְבַתִּיבְ, (וַיָּקָרָא) עֲרִירִים יִמוֹתָו, דְכָל מַי שָׁאַיָן לוּ בְגַנִּים
בְּעוֹלָם הַזֶּה, הוּא בָּאַלְוָא גְּבָרָא וְלֹא הַיָּה, וְגַךְרָא עֲרִירִי מִן
הַעוֹלָם הַזֶּה, וּמִן הַעוֹלָם הַבָּא.

דָאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, מַאֲחָר שַׁהָאָדָם נוֹשָׂא אֲשָׁה, וּמוֹלִיד בְּגַנִּים.
גַּךְרָא עַבְדָה, וְנוֹחֵל הַעוֹלָם הַזֶּה, וְהַעוֹלָם הַבָּא.
דְבַתִּיבְ, (וַיָּזַקְאַל מַד) לְהַגִּיחַ בְּרִכָּה אֶל בִּיתָה.

מְשֻלָּה לִמְהָה הַדָּבָר דּוֹמָה. לְמַלְךְ שְׁנַתָּן פְּקָדָוָן לְשִׁלְשָׁה בְּגַנִּי
אָדָם, הַאָחָד שִׁמְרָא אֶת הַפְּקָדָוָן. הַשָּׁנִי אָבָד אֶת
הַפְּקָדָוָן לְגַמְרִי. הַשְּׁלִישִׁי טְנַפְּשָׁא אֶת הַפְּקָדָוָן, וְגַתָּנוּ מִפְּנֵינוּ לְאַחֲרֵי
לְשִׁמְרוֹ. לִימִים, בָּא הַמְּלָךְ לְתִבְועַ פְּקָדָוָנוּ. אָוֹתָו שִׁשְׁמָר
הַפְּקָדָוָן, שְׁבָחוּ הַמְּלָךְ וַיַּעֲשָׂאוּ נִאמְנָן בֵּיתָו. הַשָּׁנִי שָׁאָבָד אֶת

הפקדוז, האבדו מן העולם, וצוה שלא יהיה לו שם וشهرית. השליishi שטיגפ את הפקדוז, והגימ מפנו לאח�, אמר המלך, הגיחו לזה עד שנראה האחר, הייך יעשה ממה שהגימ זה בידו, ובין קד לא יצא מבית המלך. זכה האחר, יצא זה להירות. לא זכה, אמר המלך, תננו זהה עונש על שטיגפ את הפקדוז, וישאר הפקדוז שלו. רב

הנָא אמר, כיון דעאל עאל.

ואי טיגפ את הפקדוז ולא הגימ ביד אחר לשמרו, מוציאין אותו מבית המלך, עד שיבא אחר ויתקן מה שטיגפ זה, והפקדוז מוציאין אותו מידו של זה, וננותני אותו זהה שתיקנו.

רבי חייא אמר, כתיב (בראשית ב) ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה. כיון דאמר נשמת חיים, אמאי ויהי האדם לנפש חיה. אלא, על מנת בן נתן הקדוש ברוך הוא נשמה באדם, שייהי לנפש חיה. במערבא קורין ליולדת, חיה.

ותנו, אלהים אפיק זינין ליזניה, והיא נשמה. והנשמה מתחלקת ומרתבה בגוף, ועוד שהיא בגוף, וכיון שיוציא מהגוף, מתרבה יותר, ומשנת מה שלא טובל להשיג בעודה בגוף.

ותיכף שנפרדת מהגוף, רוצחה להדק באלהים, ובגין דלא אפיקת גופא, דהוא זיניה, כמה דאפיק אלהים

נִשְׁמַתָּא דְּהוּא זִינִיה, לֹא מִתְקַבֵּלֶת, וְחוֹזֶרֶת וְשׂוֹאָפֶת עַד
שְׁתַבְגֵּס בְּגֻוף אַחֲרֵי, בְּדֵי לְקִיִּים זָרָע וְלִשְׁוֹב לְהַדְבִּק בְּגֻוף
הַטָּהוֹר וְהַזָּה וְהַנְּקִי. וְמַי שְׁלָא הַנִּיח בְּגִים, לֹא מַזְדְּקָק לֵיה.
הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ירמיה ב) בְּאוֹת נִפְשָׁה שְׁאָפָה רָוח.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, הָאִי מֵאַן דְּלָא אַשְׁתָּאָר בְּתִרְיה גּוֹעַין
לְשִׁרְשָׁא, נִשְׁמַתִּיה אַשְׁתִּיצֵּי מִן הַהוּא דְמִזְנָא דְכַלְיל
כָּל דְמִזְנִין, עַד דְמִתְגַּלְגָּלָא, וְאִיתּוֹרָקָת מִפְּאָנָא לְמִאָנָא.
בְּמַה דָּאַת אָמַר, (שם מה) וְלֹא הַוּרָק מְכַלֵּי אֶל בְּלֵי. מַאי
פְּקָנֵתִיה. בְּתִיב, (וַיָּקֹרֵא כֵה) וּבָא נָאַלוּ הַקָּרֵב אַלְיוּ וְגַאל אַת
מִמְּכָר אָחִיו.

רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר, מִתְגַּלְגָּלֶת עַד דִי תְּשִׁבָּח מַאֲנָא דְכִשְׁרָא
לְאַתְתָּקָנָא. וְאֵי הַהוּא פְּרוֹקָא לֹא הוֹי, קוֹזְטִיפָּא
דְבוֹדִידָא אַתְבָּר. וּעַל הָאִי אַתְקָרִי, (דברים ז) וּמְשִׁלְם לְשׂוֹגָנָא
אֶל פָּנָיו לְהַאֲבִידֹו. וּבְתִיב (שם ח) וְעַשָּׁה חִסְד לְאֶלְפִּים לְאַהֲבִי
וְלִשְׁמָרִי מִצּוֹתִי.

הַיְלָך אָמַר רַבִּי אָבָא, בְּתִיב (בראשית ט) בְּצָלָם אֱלֹהִים עָשָׂה
אֶת הָאָדָם. מַה שְׁמָא דָא אָפִיק זִינִיה. בְּךָ בְּעֵי
בָּר נָש לְאַפְקָא זִינִיה.

פרקשת כי תבא

רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי, אֹזֶל לֵיה וּעַרְקָק לְמַדְבָּרָא דְלֹוד,
וְאַתְגַּנִּי בְּחֶדֶם עַרְתָּא, הוּא וְרַבִּי אֶלְעָזֶר בְּרִיה.